

Actes de violència

En una setmana s'han comès com a mínim tres actes de violència contra la llengua catalana. El més explícit, un acte de violència física contra l'editorial Moll de Mallorca, amb l'explosió d'una bomba. El segon, a les Corts Valencianes, on el PP i Unió Valenciana han comès un acte de violència institucional assegurant que el valencià, malgrat el que diguin científics o tribunals constitucionals, és una llengua "diferent i diferenciada de les altres llengües de l'estat espanyol sense cap ambigüitat o matís o assimilació amb altres llengües emparades en criteris acadèmics, científics o de qualsevol mena aliens a la legalitat vigent". El tercer, a Barcelona, on un senyor, dirigent d'una entitat privada, es permet de dibuixar una ratlla a la riba del riu Besòs, més enllà de la qual un conseller d'un govern democràticament elegit no pot passar. Afortunadament, l'esmentat cavaller ha rectificat.

També podria violentar moltes consciències que persones llegides i cultes signin un manifest on s'assegura que el català ja és una llengua normalitzada. És sorprenent veure com una llista de reputats –o suposats– progressistes fa una defensa de la llibertat de mercat lingüístic i rebutgen tot tipus d'intervencionisme públic en aquest terreny. Cap d'ells, però, va promoure cap manifest quan recentment es va produir un acte d'intervencionisme flagrant –en el seu llenguatge– prohibint l'etiquetatge de productes en català.

De tots aquests esdeveniments, el menys preocupant ha estat la bomba de Mallorca, perquè es desautoritza per si sola. I més quan l'entorn intel·lectual del desesperat que ha col·locat l'artefacte assegura que l'atemptat és producte dels "excessos del catalanisme". No cal afegir res més i és difícil que per aquí hi hagi perill. Tampoc sembla que hagi anat més enllà la sortida de to de Francisco Garcia Prieto, almenys per ara. És d'esperar que la seva proximitat amb el sector *rociero* del PSC serveixi d'efecte balsàmic, completant la serenitat que haurien de comportar les generoses subvencions del go-

vern català. Els altres dos casos són més complicats.

En el cas del manifest del Foro Babel, perquè sota el paraigua de la solvència intel·lectual tenyida de progressia es fa una clara perversió dels mots, i per tant, del conflicte. Intenten fer passar per botxí la víctima, la llengua discriminada per la llengua discriminadora. La moció del PP i UV encara és més greu perquè es fa des d'una institució democràtica, com és un parlament autonòmic. Eduardo Zaplana, en la seva desesperada cursa contra la intel·ligència, ha tocat sostre votant una moció que el

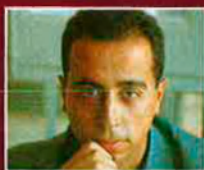
porta, no només a continuar menyspreant com ha fet sempre les institucions científiques i culturals valencianes, sinó a enfrontar-se fins i tot amb l'ordenament jurídic constitucional que és de suposar que el seu partit defensa. El president popular, amb aquesta decisió, demostra no tenir inconvenient a enfrontar un legislatiu autonòmic amb una alta autoritat judicial estatal. El més sorprenent de tot és que la quimera de Zaplana ha estat acollida amb "respecte" pel seu cap de files estatal, José María Aznar.

CiU té aquí un problema difícil d'abordar, ja que segurament no el pot encarar públicament però tard o d'hora es votarà al Congrés una resolució demanant al govern que reconegui la unitat de la llengua. Aleshores caldrà veure si

Aznar s'inclina per "respectar" els seus homòlegs valencians o "respectarà" la voluntat dels nacionalistes catalans que el mantenen a la Moncloa. Precisament respecte és el que en el seu moment va demanar ara fa un any Joaquim Molins, portaveu de CiU al Congrés, en el debat d'investidura d'Aznar, el 3 de maig de 1996: "demanem respecte cap a una comunitat lingüística que utilitza la mateixa llengua i s'estén de Salses a Guardamar, de Fraga a Maó".

Certament, en el debat lingüístic es troba a faltar respecte a la convivència, com a Mallorca, respecte a la ciència, en el cas del País Valencià, i respecte a la realitat, en el cas del Principat, on malgrat el que diguin alguns, el català dista molt d'estar plenament normalitzat. Només per arribar a una situació d'equiparació amb el castellà li queda molt de camí per córrer. ■

PERE MARTI



"Zaplana, en la seva desesperada cursa contra la intel·ligència, ha tocat sostre votant una moció que l'enfronta fins i tot amb l'ordenament jurídic constitucional."